

Czujność na człowieka [EDUKULTURA]

Edukacja kulturowa czy kulturalna jest dynamiczną, interdyscyplinarną dziedziną, która łączy pedagogikę, działania o charakterze artystycznym, społecznym i osobiste doświadczenia edukatorów. Filozofia takich działań edukacyjnych i ich metodyka to „work in progress”, struktura, którą wciąż tworzy się na nowo. Dlatego warto ją obserwować. Pod hasłem „EduKultura” doświadczeniami dzielić się będą praktycy, tworząc swoistą bazę wiedzy na temat edukacji kulturalnej – nie tylko dla tych, którzy chcą się włączyć w jej nurt.

Ewa Łukasiewicz:

Od lat poruszam się w obszarze edukacji kulturalnej czy też kulturowej, bo to określenie jest pełniejsze, poszerzające. Najwcześniejszym moim doświadczeniem były działania, które przed otwarciem Teatru Szwalnia realizowaliśmy z przyjaciółmi w kaszubskich wioskach. Kaszuby to przykład żywej kultury – z odrębnym językiem i tradycją. Ta odrębność i bogactwo kulturowe były dla nas i uczestników (dzieci i młodzieży) inspiracją. Pod szyldem Letniej Akademii Artystycznej prowadziliśmy w ciągu kilku lat warsztaty i spotkania integracyjne (spektakle, koncerty, spotkania przy ognisku) dla społeczności lokalnej. Stopniowo zachodził proces poznawania, doświadczania, współdziałania. W tym sensie edukacja kulturowa staje się podstawą dialogu. Idąc dalej: dialogu między mniejszościami etnicznymi, kulturami, narodami, a kultura – dyskursem łączącym pomimo różnic, a raczej dzięki nim.

Gdy zespół Teatru Szwalnia poproszono o przeprowadzenie warsztatów w ośrodku dla uchodźców w Grotnikach, przeżyliśmy szok poznawczy związany z tym, jak nieskutecznie działa system mający im pomagać. Naszą odpowiedzią był projekt „Pobyt tolerowany”, realizowany w 2014 roku, poruszający temat niepewnego jutra, „czasu zastygłego”, w jakim tkwią uchodźcy, wiecznego czekania na decyzję w swojej sprawie. Z Weroniką Fibich z Teatru Kana, która stworzyła koncepcję działania, zaprosiliśmy widzów do wspólnego stołu. Akcja toczyła się za każdym razem w innym prywatnym mieszkaniu, widzowie wchodzili z przestrzeni publicznej do prywatnej, przy stole próbowaliśmy zrozumieć, poznać obce losy i odmienną kulturę – w tym przypadku konkretnej rodziny czeczeńskiej, rozpoznać w tym samych siebie. Dzięki dofinansowaniu z MKiDN objechałyśmy z tym działaniem sporą część Polski.

Najbardziej zapadła mi w pamięć wizyta w mieszkaniu kibica klubu Miedź Legnica. Nie do pojęcia, co podkreślał gospodarz, był dla niego cel naszych działań. Ale finalnie stwierdził: „Następnym razem, jak spotkam ciapatego, to mu od razu nie przypier..., przyjrę się, może pogadam”. Jako Szwalnia w podobnym duchu pracowaliśmy z mniejszością ukraińską – w rezultacie powstał spektakl „Jesteśmy”, z mniejszością kurdyjską – akcja teatralna „Wolny Kurdystan” (działania Marcina Brzozowskiego) oraz ze społecznością romską – projekt „Nie-Obcy”, realizowany w ramach przyznanego mi stypendium MKiDN. [...]

Więcej w "Kalejdoskopie" 10/20.

Jak kupić "Kalejdoskop"?

Numer 10/20 do kupienia w Łódzkim Domu Kultury, punktach Ruchu S.A., Kolportera, Garmond-Press w salonach empik i łódzkiej Księgarni Do Dzieła (Próchnika 3). A także w prenumeracie:

- redakcyjnej - część kosztów wysyłki każdego numeru bierzemy na siebie, a prenumerata powiązana jest z prezentami dla kupujących - na początek każdy otrzymuje antologię naszych felietonów (i nie tylko) "The best Of.. Kalejdoskop. Felietony": [TUTAJ](#)
- dostępnej od lat via Ruch (w opcji darmowa dostawa do wybranego kiosku Ruchu): [TUTAJ](#)

Nasze PODKASTY

Możecie też słuchać naszych najlepszych tekstów w interpretacjach aktorów scen łódzkich, z Łodzią i regionem związanych - na platformie "Kalejdoskop NaGłos": [TUTAJ](#) i [TUTAJ](#)

Rozwijamy też tematyczne "Podkasty Kalejdoskopu", dostępne [TUTAJ](#)